

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym oraz niektórych innych ustaw^{1):2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1212) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ustawa ma zastosowanie w sprawach o roszczenia z tytułu odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, z tytułu czynów niedozwolonych, z tytułu odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania umownego lub z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia, w sprawach o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów lub o roszczenia związane z ich stosowaniem oraz w innych sprawach związanych z ochroną konsumentów.”,

b) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Roszczenia dochodzone w postępowaniu grupowym w sprawach o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów lub w sprawach o roszczenia związane z ich stosowaniem mogą być oparte również na tej samej podstawie prawnej.

2d. Przez ogólne interesy konsumentów rozumie się interes ogółu konsumentów, obejmujący w przypadku postępowań w sprawach o roszczenia związane ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów interesy grupy konsumentów”,

c) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

---

¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającą dyrektywę 2009/22/WE (Dz. U. UE L 409 z 4.12.2020, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

„4. W zakresie postępowania grupowego w sprawach o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólny interes konsumentów lub w sprawach o roszczenia związane z ich stosowaniem, ustawa ma zastosowanie do naruszeń przepisów prawa Unii Europejskiej określonych w Załączniku I dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającej dyrektywę 2009/22/WE (Dz. Urz. UE L 409 z 04.12.2020, s. 1), **które naruszają lub mogą naruszać ogólne interesy konsumentów.**

5. Wymogu określenia grupy konsumentów i złożenia oświadczeń o przystąpieniu do grupy nie stosuje się do powództw wytaczanych w sprawach o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów.”; 2) po art. 1 dodaje się art. 1a i art. 1b w brzmieniu:

„Art. 1a. Przez praktykę naruszającą ogólne interesy konsumentów rozumie się działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy niezgodne z przepisami wdrażającymi akty prawa Unii Europejskiej oraz przepisami rozporządzeń Unii Europejskiej, o których mowa w Załączniku I dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającą dyrektywę 2009/22/WE, **które naruszają lub mogą naruszać ogólne interesy konsumentów .**

Art. 1b. 1. Wytaczając powództwo w postępowaniu grupowym w sprawie o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów powód żąda uznania praktyki za naruszającą ogólne interesy konsumentów i zaniechania jej stosowania, a w przypadku gdy pozwany zaprzestał stosowania tej praktyki po wytoczeniu powództwa stwierdzenia zaniechania jej stosowania.

2. Oprócz żądania, o którym mowa w ust. 1, powód może żądać złożenia jednokrotnego bądź wielokrotnego oświadczenia w odpowiedniej formie i o odpowiedniej treści o stosowaniu przez przedsiębiorcę praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów.

3. W przypadku gdy pozwany zaprzestał stosowania praktyki naruszającej ogólne interesy konsumentów przed wytoczeniem powództwa przepisy ust. 1 i 2 stosuje się, z tym że podmiot upoważniony żąda uznania praktyki za naruszającą ogólne interesy konsumentów oraz stwierdzenia jej zaniechania.

4. Roszczenia, które mogą być dochodzone w związku ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów, określają odrębne przepisy.

5. Roszczenia, o których mowa w ust. 1–4, mogą być dochodzone jednym pozwem.”;

3) w art. 2 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w sprawach o roszczenia związane ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów.”; 4) w art. 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Powództwo w postępowaniu grupowym wytacza reprezentant grupy albo podmiot upoważniony, o którym mowa w art. 46a i art. 46b ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275 z 2022 r. poz. 2581 i 2640 oraz z 2023 r. poz. 852).”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b i ust. 2c w brzmieniu:

„2b. Podmiot upoważniony jest uprawniony do wytaczania powództw w postępowaniu grupowym w sprawach o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów oraz w sprawach o roszczenia związane z ich stosowaniem. Wytaczając powództwo w postępowaniu grupowym w sprawach o roszczenia związane ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów podmiot upoważniony prowadzi postępowanie w imieniu własnym, na rzecz wszystkich członków grupy.

2c. Powództwo w postępowaniu grupowym w sprawach o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów lub w sprawach o roszczenia związane z ich stosowaniem może być wytoczone przez więcej niż jeden podmiot upoważniony.

2d. Jeżeli skutki stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów mogą mieć miejsce w różnych państwach członkowskich Unii Europejskiej, powództwo w postępowaniu grupowym w sprawach o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów lub w sprawach o roszczenia związane z ich stosowaniem mogą wytoczyć podmioty upoważnione z tych państw członkowskich Unii Europejskiej wpisane do wykazu podmiotów upoważnionych prowadzonego przez Komisję Europejską na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony

zbiorowych interesów konsumentów i uchylającej dyrektywę 2009/22/WE.”; 5) po art. 4 dodaje się art. 4a–4c w brzmieniu:

„Art. 4a. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w związku z realizacją swoich zadań może wziąć udział w toczącym się postępowaniu grupowym w sprawach o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów jeżeli według jego oceny wymaga tego ochrona konsumentów. W takim przypadku do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stosuje się odpowiednio przepisy o prokuratorze.

Art. 4b. 1. Podmiot upoważniony przed wytoczeniem powództwa w postępowaniu grupowym w sprawie o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów wzywa przedsiębiorcę do zaniechania stosowania tych praktyk, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca nie zaprzestał w wyznaczonym terminie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów, podmiot upoważniony może wytoczyć powództwo, o którym mowa w ust. 1.

Art. 4c. W przypadku wytoczenia powództwa w postępowaniu grupowym w sprawie o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów podmiot upoważniony nie jest obowiązany do udowodnienia szkody poniesionej przez konsumentów ani winy przedsiębiorcy.”; 6) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. W postępowaniu grupowym w sprawach o roszczenia związane ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów podmiot upoważniony może ustalić w porozumieniu z członkami grupy opłatę w związku z przystąpieniem do grupy.

2. Wysokość ustalonej opłaty nie może przekraczać 5% wartości dochodzonego przez członka grupy roszczenia pieniężnego nie więcej jednak niż 2000 zł, a w przypadku roszczenia niepieniężnego wysokość ustalonej opłaty nie może przekraczać 1000 zł.

3. Przepisów ust. 1–2 nie stosuje się, w przypadku gdy powództwo w postępowaniu grupowym w sprawach o roszczenia związane ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów wytacza Rzecznik Finansowy.”;

7) w art. 6 dodaje się ust. 4–8 w brzmieniu:

„4. W sprawach o roszczenia związane ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów do pozwu należy dołączyć oświadczenia członków grupy

o przystąpieniu do grupy, oraz umowę podmiotu upoważnionego z pełnomocnikiem, określającą sposób wynagrodzenia pełnomocnika.

5. W sprawach o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów do pozwu należy dołączyć opinię Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, o której mowa w art. 46d ust. 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, oraz umowę podmiotu upoważnionego z pełnomocnikiem, określającą sposób wynagrodzenia pełnomocnika.

6. W przypadku, o którym mowa w art. 1b ust. 5, do pozwu należy dołączyć oświadczenie członków grupy o przystąpieniu do grupy, opinię Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, o której mowa w art. 46d ust. 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, oraz umowę podmiotu upoważnionego z pełnomocnikiem, określającą sposób wynagrodzenia pełnomocnika.

7. W oświadczeniu o przystąpieniu do grupy, o którym mowa w ust. 4 i ust.

6, członek grupy informuje również o:

- 1) przystąpieniu do grupy w innym postępowaniu grupowym, w tym o przystąpieniu do grupy w innym postępowaniu grupowym w sprawach roszczeń związanych ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów,
- 2) wytoczeniu przeciwko pozwanemu powództwa w związku z tym samym naruszeniem.

8. W przypadkach, o których mowa w ust. 5–6, do pozwu należy dołączyć odpis wezwania o którym mowa w art. 4b ust. 1 wraz z dowodem doręczenia albo wysłania go pozwanemu przesyłką poleconą.”;

8) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. W postępowaniu grupowym w sprawach o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów lub w sprawach o roszczenia związane z ich stosowaniem sąd jest związany:

- 1) prawomocną decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdzającą stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów;
- 2) prawomocną decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o uznaniu postanowienia wzorca umowy za niedozwolone;

- 3) przytoczonym przez sąd w sentencji wyroku wydanego w wyniku wniesienia środka odwoławczego od decyzji, o których mowa w pkt 1 lub 2, orzeczeniem stwierdzającym stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów albo orzeczeniem uznającym postanowienie wzorca umowy za niedozwolone;
- 4) przytoczonym przez sąd w sentencji prawomocnego wyroku wydanego w postępowaniu grupowym orzeczeniem stwierdzającym stosowanie praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów.

2. W postępowaniu grupowym w sprawach o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów lub w sprawach o roszczenia związane z ich stosowaniem sąd uwzględnia jako dowód wydane przez organy innych państw członkowskich Unii Europejskiej prawomocne orzeczenia i decyzje dotyczące stosowania przez pozwanego tej samej praktyki naruszającej interesy konsumentów.”; 9) po art. 7a dodaje się art. 7b w brzmieniu:

„Art.7b. 1. Członek grupy, w przypadku dochodzenia roszczeń związanych ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów nie ponosi kosztów procesu, w którym powodem jest podmiot upoważniony.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku gdy koszty te powstały na skutek niedbalstwa albo umyślnego działania członka grupy.”; 10) po art. 9a dodaje się art. 9b w brzmieniu:

„Art. 9b. W przypadku gdy powodem jest podmiot upoważniony, przepisów art. 8 i art. 9 nie stosuje się.”;

11) w art. 10 po ust. 3 dodaje się ust. 4–6 w brzmieniu:

„4. W sprawach o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów oraz w sprawach o roszczenia związane z ich stosowaniem sąd ustala czy:

- 1) wytoczone powództwo jest w zakresie działań statutowych podmiotu upoważnionego;
- 2) dotyczy sektora objętego zakresem działania podmiotu upoważnionego, zgodnie z Załącznikiem I dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającą dyrektywę 2009/22/WE.

5. W przypadku ustalenia przez sąd, że wytoczone przez podmiot upoważniony powództwo nie jest w zakresie jego działań statutowych lub nie dotyczy sektora objętego zakresem działania danego podmiotu upoważnionego

zgodnie z Załącznikiem I dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającą dyrektywę 2009/22/WE, sąd odrzuca pozew.

6. Odrzucenie pozwu w przypadkach określonych w ust. 4 i 5 nie wpływa na uprawnienia konsumentów w związku z dochodzeniem zaniechania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów oraz roszczeń związanych z ich stosowaniem.”;

12) po art. 10a dodaje się art. 10aa w brzmieniu:

„Art. 10aa. 1. W postępowaniu grupowym w sprawach o roszczenia związane ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów, sąd, na każdym etapie postępowania – w przypadku powzięcia uzasadnionych wątpliwości co do zgodności finansowania podmiotu upoważnionego z warunkami określonymi w art. 46h pkt 5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów – ustala, czy finansowanie przez określony inny podmiot, w tym przedsiębiorcę lub organizację przedsiębiorców, podmiotu upoważnionego, pozostaje bez wpływu na właściwe zapewnienie ochrony interesów konsumentów.

2. Dokonując ustaleń, o których mowa w ust. 1, sąd bada w szczególności czy:

- 1) inny podmiot:
  - a) finansuje wytoczone powództwo,
  - b) wpływa na decyzje podmiotu upoważnionego dotyczące wytoczonego powództwa, w tym w zakresie ugody, w sposób sprzeczny z interesami konsumentów objętych powództwem;
- 2) pozwanym jest przedsiębiorca będący konkurentem innego podmiotu finansującego podmiot upoważniony albo przedsiębiorca, od którego inny podmiot finansujący podmiot upoważniony, jest zależny.

3. Na wezwanie sądu podmiot upoważniony jest obowiązany do przedstawienia sądowi informacji dotyczących źródeł finansowania swojej działalności, w tym źródeł finansowania określonego powództwa.

4. W przypadku ustalenia przez sąd, że finansowanie przez inny podmiot podmiotu upoważnionego ma wpływ na zapewnienie właściwej ochrony interesów konsumentów w ramach toczącego się postępowania grupowego, sąd pod rygorem odrzucenia pozwu wzywa podmiot upoważniony do podjęcia w

wyznaczonym przez sąd terminie stosownych środków, w tym w szczególności do odmowy, zwrotu lub zmiany tego finansowania, mających na celu zapewnienie zgodności finansowania tego podmiotu z warunkami określonymi w art. 46h pkt 5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów oraz właściwej ochrony interesów konsumentów w toczącym się postępowaniu.

5. Sąd przekazuje Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odpis postanowienia o odrzuceniu pozwu na podstawie ust. 4 wraz z uzasadnieniem.

6. Przepisów ust. 1-5 nie stosuje się w przypadku gdy podmiotem upoważnionym jest Rzecznik Finansowy.

7. Odrzucenie pozwu w przypadku określonym w ust. 4 nie wpływa na uprawnienia konsumentów w związku z dochodzeniem zaniechania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów oraz roszczeń związanych z ich stosowaniem.”; 13) po art. 10b dodaje się art. 10c w brzmieniu:

„Art. 10c. 1. W przypadku gdy przed wytoczeniem przez podmiot upoważniony powództwa w postępowaniu grupowym w sprawie o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydał wobec tego samego przedsiębiorcy w związku ze stosowaniem tej samej praktyki, postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o którym mowa w art. 101 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, sąd zawiesza postępowanie grupowe w zakresie zarzutów tożsamyh z zarzutami zawartymi w postanowieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do czasu prawomocnego zakończenia postępowania przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2. W przypadku gdy przed wytoczeniem przez podmiot upoważniony powództwa w postępowaniu grupowym w sprawie o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydał wobec tego samego przedsiębiorcy w związku ze stosowaniem tej samej praktyki nieprawomocną decyzję, o której mowa w art. 26 ust. 1 albo art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, sąd zawiesza postępowanie grupowe w zakresie tożsamym z zakresem sentencji decyzji Prezesa Urzędu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów do czasu uprawomocnienia decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

3. W przypadku gdy przed wytoczeniem przez podmiot upoważniony powództwa w postępowaniu grupowym w sprawie o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów, polegających na stosowaniu we wzorcach umów zawieranych z konsumentami niedozwolonych postanowień umownych, o których mowa w art. 385¹ § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2023 r. poz. 1610 i 1615), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydał wobec tego samego przedsiębiorcy w związku ze stosowaniem przez niego we wzorcach umów zawieranych z konsumentami tego samego niedozwolonego postanowienia umownego, postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, o którym mowa w art. 99b ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, sąd zawiesza postępowanie grupowe w zakresie zarzutów tożsamy z zarzutami zawartymi w postanowieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do czasu prawomocnego zakończenia postępowania przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

4. W przypadku gdy przed wytoczeniem przez podmiot upoważniony powództwa w postępowaniu grupowym w sprawie o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów, polegających na stosowaniu we wzorcach umów zawieranych z konsumentami niedozwolonych postanowień umownych, o których mowa w art. 385¹ § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydał wobec tego samego przedsiębiorcy w związku ze stosowaniem we wzorcach umów zawieranych z konsumentami tego samego niedozwolonego postanowienia umownego nieprawomocną decyzję, o której mowa w art. 23b ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, sąd zawiesza postępowanie grupowe w zakresie tożsamym z zakresem sentencji decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do czasu uprawomocnienia decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

5. Po uprawomocnieniu się decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydanej po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o którym mowa w ust. 1, lub postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, o którym mowa w ust. 3, albo decyzji o której mowa w ust. 2 albo ust. 4, zawieszono

postępowanie grupowe w sprawie o zaniechanie praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów, podlega umorzeniu.

6. Sąd podejmuje z urzędu postępowanie grupowe zawieszone w związku z zaistnieniem przesłanek, o których mowa w ust. 1 albo ust. 3, w przypadku gdy postępowanie przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, o którym mowa w ust. 1 albo ust. 3, zakończy się wydaniem postanowienia o umorzeniu postępowania.”;

14) w art. 11 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) informacje o możliwości przystąpienia do grupy przez osoby, których roszczenia mogą być objęte powództwem grupowym poprzez złożenie reprezentantowi grupy albo podmiotowi upoważnionemu, w oznaczonym terminie, nie krótszym niż jeden, a nie dłuższym niż trzy miesiące od daty ogłoszenia, pisemnego oświadczenia o przystąpieniu do grupy;”;

15) w art. 13 po ust. 2 dodaje się ust. 3 i ust. 4 w brzmieniu:

„3. Osoba, która przed dniem wszczęcia postępowania grupowego w sprawie o roszczenia związane z naruszeniem ogólnych interesów konsumentów, wytoczyła przeciwko pozwanemu powództwo o roszczenie, które może być objęte postępowaniem grupowym, nie później niż do dnia zakończenia postępowania grupowego w pierwszej instancji może złożyć oświadczenie o przystąpieniu do grupy. W takim przypadku sąd wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania do czasu wystąpienia tej osoby z grupy na podstawie art. 19a albo prawomocnego zakończenia postępowania grupowego.

4. Zawieszone postępowanie, o którym mowa w ust. 3, sąd umarza, w przypadku niewystąpienia osoby z grupy na podstawie art. 19a.”; 16) po art. 16 dodaje się art. 16a–16j w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Sąd na pisemny wniosek podmiotu upoważnionego, może nakazać pozwanemu lub osobie trzeciej wyjawienie środka dowodowego służącego stwierdzeniu faktu istotnego dla rozstrzygnięcia, znajdującego się w jego posiadaniu.

2. Wniosek o wyjawienie środka dowodowego może złożyć również pozwany, który zobowiązał się, że uzyskany w ten sposób dowód będzie wykorzystany wyłącznie na potrzeby toczącego się postępowania.

3. Sąd na pisemny wniosek pozwanego, o którym mowa w ust. 2, może nakazać podmiotowi upoważnionemu lub osobie trzeciej wyjawienie środka dowodowego

służącego stwierdzeniu faktu istotnego dla rozstrzygnięcia, znajdującego się w jego posiadaniu.

Art. 16b. 1. Wniosek o wyjawienie środka dowodowego jest sporządzany zgodnie z wymaganiami przewidzianymi dla pisma procesowego.

2. We wniosku wskazuje się ponadto fakt podlegający stwierdzeniu oraz środek dowodowy wraz z jego możliwie dokładnym opisem. W przypadku wniosku obejmującego kilka środków dowodowych jednego rodzaju wskazuje się w szczególności ich rodzaj, przedmiot, czas i miejsce powstania, a także inne istotne cechy umożliwiające identyfikację tych środków.

Art. 16c. 1. Wniosek o wyjawienie środka dowodowego może być rozpoznany na posiedzeniu niejawnym.

2. Przed wydaniem postanowienia sąd wysłuchuje podmiot, który zgodnie z treścią wniosku znajduje się w posiadaniu środka dowodowego lub żąda od niego oświadczenia na piśmie.

3. Jeżeli wniosek dotyczy wyjawienia przez stronę przeciwną lub osobę trzecią środka dowodowego znajdującego się w aktach sprawy prowadzonej przez organ ochrony konsumentów, w tym organ ochrony konsumentów innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, przed wydaniem postanowienia sąd informuje o wniosku ten organ i oznacza termin, w którym organ może przedstawić stanowisko co do tego, czy nie zachodzi przesłanka, o której mowa w art. 16d ust. 1 pkt 2.

Art. 16d. 1. Sąd oddala wniosek o wyjawienie środka dowodowego, jeżeli: 1) wniosek nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 16a lub art. 16b ust. 1 i 2 lub 2) wyjawienie środka dowodowego byłoby nieproporcjonalne.

2. Dokonując oceny, czy wyjawienie środka dowodowego byłoby nieproporcjonalne, sąd bierze pod uwagę słuszne interesy stron oraz osoby trzeciej, która według treści wniosku znajduje się w posiadaniu środka dowodowego, a w szczególności:

- 1) zakres, w jakim wniosek o ujawnienie środka dowodowego uzasadniają już stwierdzone fakty i dostępne dowody;
- 2) zakres i koszt wyjawienia środka dowodowego, w szczególności dla osoby trzeciej;
- 3) zapobieganie ogólnemu poszukiwaniu informacji, co do których jest mało prawdopodobne, aby miały znaczenie dla postępowania;
- 4) zakres, w jakim środek dowodowy dotyczy informacji stanowiącej tajemnicę przedsiębiorstwa lub inną tajemnicę podlegającą ochronie prawnej na podstawie

odrębnych przepisów, w szczególności odnoszących się do osób trzecich, oraz dostępne środki ochrony takich informacji.

3. W przypadku wniosku o wyjawienie środka dowodowego znajdującego się w aktach sprawy prowadzonej przez organ ochrony konsumentów, w tym organ ochrony konsumentów innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej dokonując oceny, o której mowa w ust. 2, sąd bierze pod uwagę, także to, czy:

- 1) wniosek o wyjawienie środka dowodowego określa precyzyjnie charakter, przedmiot oraz treść środka dowodowego;
- 2) strona, która złożyła wniosek o wyjawienie środka dowodowego, rzeczywiście czyni to na potrzeby postępowania grupowego, w którym złożono wniosek;
- 3) wyjawienie środka dowodowego nie wpłynie negatywnie na skuteczność postępowań dotyczących naruszenia zbiorowych interesów konsumentów lub postępowań o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Art. 16f. 1. Jeżeli wniosek dotyczy środka dowodowego znajdującego się w aktach sprawy prowadzonej przez organ ochrony konsumentów, w tym organ ochrony konsumentów innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej sąd prowadzący postępowanie grupowe z powództwa podmiotu upoważnionego, może nakazać tym organom wyjawienie takiego środka tylko wówczas, gdy jego uzyskanie od strony postępowania jest niemożliwe lub nadmiernie utrudnione.

Art. 16g. 1. W przypadku gdy dowód uzyskany w wyniku wyjawienia środka dowodowego w postępowaniu grupowym z powództwa podmiotu upoważnionego, zawiera tajemnicę przedsiębiorstwa lub inną tajemnicę podlegającą ochronie prawnej na podstawie odrębnych przepisów oraz jest to niezbędne dla zapobieżenia ujawnienia takiej tajemnicy, sąd, na wniosek strony lub osoby trzeciej obowiązanych do wyjawienia środka dowodowego albo z urzędu, może, w drodze postanowienia, w niezbędnym zakresie ograniczyć prawo wglądu do tego dowodu lub określić szczegółowe zasady zapoznawania się z tym dowodem i korzystania z niego, w szczególności ograniczyć lub wyłączyć jego kopiowanie lub utrwalanie w inny sposób.

2. W przypadku zmiany okoliczności, które uzasadniały nakazanie wyjawienia środka dowodowego, strona, osoba trzecia, a w przypadku, gdy wniosek dotyczy środka dowodowego znajdującego się w aktach sprawy prowadzonej przez organ ochrony konsumentów, w tym organ ochrony konsumentów innego państwa członkowskiego Unii

Europejskiej obowiązani do wyjawienia środka dowodowego, mogą żądać uchylecia lub zmiany prawomocnego postanowienia nakazującego wyjawienie środka dowodowego, jeżeli postanowienie to nie zostało jeszcze wykonane.

3. Na postanowienie sądu w przedmiocie wniosku o wyjawienie środka dowodowego lub o uchylenie lub zmianę prawomocnego postanowienia nakazującego wyjawienie środka dowodowego, przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji stronom, osobie trzeciej, a także organowi ochrony konsumentów, w tym organowi ochrony konsumentów innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej obowiązany do wyjawienia środka dowodowego.

Art. 16h. Prawomocne postanowienie nakazujące wyjawienie środka dowodowego w postępowaniu z powództwa podmiotu upoważnionego stanowi tytuł egzekucyjny przeciwko obowiązanemu do wyjawienia środka dowodowego.

Art. 16i. 1. W przypadku gdy w postępowaniu grupowym z powództwa podmiotu upoważnionego strona w posiadaniu której znajduje się środek dowodowy, lub która może umożliwić jego zabezpieczenie, uchyla się od wykonania prawomocnego postanowienia nakazującego wyjawienie lub wydanie środka dowodowego lub dopuszcza się zniszczenia takiego środka w celu udaremnienia jego wyjawienia, sąd może:

- 1) uznać za ustalone fakty, które mają zostać stwierdzone przy pomocy tego środka, chyba że strona, która uchyla się od wykonania prawomocnego postanowienia, o którym mowa w ust. 1, wykaże co innego;
- 2) obciążyć tę stronę obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania w całości lub w części, niezależnie od wyniku sprawy.

2. Niezależnie od środków, o których mowa w ust. 1, sąd może także nałożyć na stronę grzywnę w wysokości do 50 000 złotych.

3. Na postanowienie o nałożeniu grzywny, o którym mowa w ust. 2, przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji.

4. Niezależnie od kary grzywny nałożonej na podstawie ust. 2, sąd, w celu przymuszenia strony do wykonania prawomocnego postanowienia nakazującego wyjawienie lub wydanie środka dowodowego, w postanowieniu może nałożyć na stronę grzywnę w wysokości do 10 000 złotych za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu prawomocnego postanowienia.

5. Na postanowienie o nałożeniu grzywny, o którym mowa w ust. 4, przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji.

Art. 16j. 1. W przypadku, gdy strona w postępowaniu grupowym z powództwa podmiotu upoważnionego;

- 1) w złej wierze złożyła wniosek o wyjawienie środka dowodowego lub
- 2) naruszyła ograniczenia dotyczące prawa wglądu, zapoznawania się lub korzystania z dowodu, ustanowione przez sąd zgodnie z art. 16g ust. 1, lub
- 3) wykorzystała dowód w innym celu niż na potrzeby toczącego się postępowania grupowego

– sąd pominie dowód uzyskany na podstawie postanowienia nakazującego wyjawienie środka dowodowego wydanego na wniosek tej strony.

2. Strona, która dopuściła się zachowania, o którym mowa w ust. 1, podlega grzywnie w wysokości do 50 000 złotych.

3. Na postanowienie o nałożeniu grzywny, o którym mowa w ust. 2, przysługuje zażalenie **do sądu drugiej instancji.**”;

17) w art. 17 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w sprawach o roszczenia związane ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów.”; 18) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. W przypadku, gdy powodem jest podmiot upoważniony, przepisu art. 18 nie stosuje się.”;

19) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Członek grupy, którego dotyczy postępowanie grupowe w sprawie o roszczenia związane ze stosowaniem praktyk naruszających ogólny interes konsumentów, może w drodze oświadczenia wystąpić z grupy:

- 1) na każdym etapie postępowania, nie później niż do jego zakończenia w drugiej instancji;
- 2) w przypadku zawarcia ugody, jeżeli nie zgadza się z jej warunkami - w terminie 2 tygodni od dnia poinformowania go o zawartej ugodzie.

2. Wystąpienie z grupy w przypadkach, o których mowa w ust. 1, nie wpływa na uprawnienia konsumentów w związku z dochodzeniem zaniechania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów oraz roszczeń związanych z ich stosowaniem.”;

20) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. W wyroku w sprawie o roszczenia związane ze stosowaniem praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów sąd wyznacza termin na wykonanie wyroku i nakłada na przedsiębiorcę obowiązek poinformowania członków grupy o prawomocnym orzeczeniu sądu i zasądzonych roszczeniach lub o zawartej ugodzie.”; 21) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. W sprawach o świadczenia niepieniężne egzekucję zasądanego świadczenia wszczyna się na wniosek reprezentanta grupy albo podmiotu upoważnionego.

2. Jeżeli zasądzone świadczenie niepieniężne nie zostanie spełnione w terminie 6 miesięcy, liczonym od dnia uprawomocnienia się wyroku, a w tym czasie reprezentant grupy albo podmiot upoważniony nie wystąpi z wnioskiem o wszczęcie egzekucji, z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności, a także o wszczęcie egzekucji, może wystąpić każdy z członków grupy.”;

22) po art. 23 dodaje się art. 23a–23c w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. W razie uwzględnienia powództwa w postępowaniu grupowym w sprawie o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów sąd w sentencji wyroku:

1) uznaje praktykę przedsiębiorcy za naruszającą ogólne interesy konsumentów oraz nakazuje przedsiębiorcy zaniechanie jej stosowania i wyznacza termin, w którym przedsiębiorca ma zaniechać stosowania tej praktyki, albo

2) uznaje praktykę przedsiębiorcy za naruszającą ogólne interesy konsumentów oraz wskazuje termin zaniechania stosowania tej praktyki przez przedsiębiorcę.

2. Sąd w sentencji wyroku, o którym mowa w ust. 1, może również nałożyć na przedsiębiorcę obowiązek złożenia jednokrotnego bądź wielokrotnego oświadczenia w odpowiedniej formie i o odpowiedniej treści o stosowaniu przez przedsiębiorcę praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów. Sąd wyznacza termin wykonania nałożonego obowiązku.

Art. 23b. 1. W przypadku opóźnienia w wykonaniu prawomocnego wyroku wydanego w sprawie o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów, sąd w postanowieniu może nałożyć na przedsiębiorcę grzywnę w wysokości do 5 000 000 złotych.

2. Na postanowienie o nałożeniu grzywny, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji.

Art. 23c. 1. Niezależnie od kary grzywny nałożonej na podstawie art. 23b ust. 1, sąd, w celu przymuszenia przedsiębiorcy do wykonania prawomocnego wyroku wydanego w sprawie o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów, w postanowieniu może nałożyć na przedsiębiorcę grzywnę w wysokości do 50 000 złotych za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu prawomocnego wyroku.

2. Na postanowienie o nałożeniu grzywny, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1144 i 1532) w art. 96 w ust. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) podmiot upoważniony, o którym mowa w art. 46a i w art. 46b ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275 z 2022 r. poz. 2581 i 2640 oraz z 2023 r. poz. 852), w sprawach o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów oraz w sprawach o roszczenia związane ze stosowaniem tych praktyk;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275 oraz z 2022 r. poz. 2581 i 2640 oraz z 2023 r. poz. 852) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 po pkt 13 dodaje się pkt 13a i 13b w brzmieniu:

„13a) grupowym postępowaniu krajowym – rozumie się przez to sądowe postępowanie cywilne w sprawie o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów lub w sprawie roszczeń związanych ze stosowaniem tych praktyk prowadzone przed sądem Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1212) z powództwa podmiotu upoważnionego wpisanego do rejestru podmiotów upoważnionych, prowadzonego przez Prezesa Urzędu;

13b) grupowym postępowaniu transgranicznym – rozumie się przez to postępowanie w sprawie o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów lub w sprawie o roszczenia związane ze stosowaniem tych praktyk z powództwa podmiotu upoważnionego wpisanego do wykazu podmiotów upoważnionych prowadzonego przez Komisję Europejską na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych

interesów konsumentów i uchylającą dyrektywę 2009/22/WE (Dz. Urz. UE L 409 z 04.12.2020, str. 1), prowadzone przed sądem albo organem administracyjnym państwa Unii Europejskiej innego niż państwo, w którym podmiot upoważniony został wyznaczony;” 2) w art. 31 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) realizowanie zadań w zakresie wyznaczania podmiotów upoważnionych do wytaczania powództw w ramach grupowych postępowań krajowych oraz grupowych postępowań transgranicznych, prowadzenia rejestru tych podmiotów oraz przekazywanie Komisji Europejskiej danych objętych tym rejestrem;” 3) w art. 32a po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Punkt kontaktowy pośredniczy w przekazywaniu Komisji Europejskiej przez Prezesa Urzędu:

- 1) wykazu podmiotów upoważnionych wyznaczonych przez Prezesa Urzędu do prowadzenia grupowych postępowań transgranicznych, znajdujących się w rejestrze podmiotów upoważnionych prowadzonym przez Prezesa Urzędu, i aktualizacji tego wykazu;
- 2) danych o prowadzonych krajowych i transgranicznych grupowych postępowaniach, w tym o:
  - a) liczbie i rodzaju grupowych postępowań,
  - b) rodzaju naruszeń będących przedmiotem grupowych postępowań,
  - c) sposobu zakończenia tych postępowań;
- 3) informacji o niespełnieniu przez podmiot upoważniony wpisany do wykazu podmiotów upoważnionych prowadzonego przez Komisję Europejską na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającej dyrektywę 2009/22/WE przesłanek, na podstawie których podmiot upoważniony został wpisany do tego wykazu;
- 4) informacji o odrzuceniu pozwu przez sąd na podstawie art. 10aa ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym pozwu podmiotu upoważnionego wpisanego do wykazu podmiotów upoważnionych prowadzonego przez Komisję Europejską na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w

sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającej dyrektywę 2009/22/WE.”;

4) w art. 45 w ust. 2 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) wytaczania powództw grupowych w sprawach o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów oraz w sprawach roszczeń związanych z ich stosowaniem, o których mowa w art. 1b ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym, po uprzednim uzyskaniu wpisu do rejestru podmiotów upoważnionych do wytaczania powództw w ramach grupowych postępowań krajowych i grupowych postępowań transgranicznych.”; 5) w Dziale V po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Podmiot upoważniony

Art. 46a. Podmiotem upoważnionym jest podmiot wpisany do rejestru podmiotów upoważnionych, zwanego dalej „Rejestrem”, wyznaczony przez Prezesa Urzędu do wytaczania powództw w ramach grupowych postępowań krajowych oraz grupowych postępowań transgranicznych, a także podmiot uprawniony do wytaczania powództw w ramach grupowego postępowania transgranicznego w państwach członkowskich Unii Europejskiej, wpisany do wykazu podmiotów upoważnionych prowadzonego przez Komisję Europejską na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającej dyrektywę 2009/22/WE.

Art. 46b. 1. Podmiotem upoważnionym wyznaczonym przez Prezesa Urzędu do wytaczania powództw w ramach grupowych postępowań krajowych oraz grupowych postępowań transgranicznych:

- 1) na rzecz klientów podmiotu rynku finansowego w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 187, 1488 i 2640 oraz z 2023 r. poz. 556, 825 i 1285),
- 2) w sprawach wynikających z umowy o świadczenie usług lub wykonywania czynności na rzecz osoby fizycznej przez instytucję finansową w rozumieniu art. 4

pkt 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makro-ostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz.U.

z 2022 r. poz. 2536) – jest Rzecznik

Finansowy.

2. Rzecznik Finansowy staje się podmiotem upoważnionym z chwilą wpisania do Rejestru.

3. Do Rzecznika Finansowego nie stosuje się przepisów art. 46c ust. 1 pkt 2 lit. h oraz pkt 3, art. 46e ust. 4, art. 46f oraz art. 46h–art. 46t.

Art. 46c. 1. Podmiot upoważniony wpisany do Rejestru:

- 1) określa w regulaminie zasady wnoszenia i rozpatrywania wniosku o wytoczenie powództwa w ramach grupowego postępowania krajowego lub grupowego postępowania transgranicznego, w tym zasady finansowania tego postępowania oraz przekazania dokumentów, które powinny być dołączone do tego wniosku;
- 2) udostępnia do wiadomości publicznej w sposób jasny i zrozumiały, w szczególności na swojej stronie internetowej:
  - a) dane kontaktowe, obejmujące nazwę, siedzibę oraz adres pocztowy i adres poczty elektronicznej tego podmiotu,
  - b) regulamin, o którym mowa w pkt 1,
  - c) numer wpisu do Rejestru,
  - d) informacje o sektorach objętych zakresem działania danego podmiotu upoważnionego, zgodnie z Załącznikiem I dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającej dyrektywę 2009/22/WE,
  - e) informacje o językach urzędowych, w których jest dopuszczalne złożenie wniosku o wytoczenie powództwa lub przystąpienia do postępowania grupowego,
  - f) informacje o prawie wystąpienia z postępowania grupowego i skutkach tego wystąpienia,
  - g) określenie rodzajów opłat i kosztów związanych z udziałem w postępowaniu oraz informacje o ich wysokości i zasadach ich naliczania,

- h) informacje na temat źródeł finansowania postępowania przez inne podmioty oraz informacje o źródłach swojego finansowania,
  - i) informacje na temat skutków prawnych danego sposobu zakończenia postępowania,
  - j) informacje o przesłankach, na podstawie których podmiot upoważniony może odmówić wytoczenia powództwa,
  - k) informacje o powództwach jakie zamierza wytoczyć w ramach grupowych postępowań krajowych i grupowych postępowań transgranicznych, ze wskazaniem pozwanego oraz rodzajów naruszeń,
  - l) informacje o wytoczeniu oraz aktualnym etapie grupowych postępowań krajowych i grupowych postępowań transgranicznych,
  - m) informacje o sposobach zakończenia powództw wytoczonych przez podmiot upoważniony w ramach grupowych postępowań krajowych i grupowych postępowań transgranicznych,
  - n) informacje o rodzajach naruszeń będących przedmiotem wytoczonych przez podmiot upoważniony powództw w ramach grupowych postępowań krajowych i grupowych postępowań transgranicznych;
- 3) posiada opracowane w formie pisemnej standardy (zasady) należytego reprezentowania konsumentów w grupowym postępowaniu krajowym i grupowym postępowaniu transgranicznym, a także wewnętrzny system kontroli ich przestrzegania, w celu zapobiegania wpływom, o których mowa w art. 46h pkt 5;
- 4) informuje konsumentów objętych grupowym postępowaniem krajowym lub grupowym postępowaniem transgranicznym o wynikach postępowania, odrzuceniu lub oddaleniu powództwa przez sąd.

2. Podmiot upoważniony umieszcza również na swojej stronie internetowej, adres strony internetowej, na której publikowany jest wykaz podmiotów upoważnionych do wytaczania powództw w ramach grupowych postępowań krajowych i grupowych postępowań transgranicznych.

Art. 46d. 1. Podmiot upoważniony wpisany do Rejestru przed wytoczeniem powództwa w ramach grupowego postępowania krajowego w przypadku, o których mowa w art. 1b ust. 1–3 lub ust. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym, zawiadamia o tym na piśmie Prezesa Urzędu.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, poza oznaczeniem podmiotu upoważnionego, zawiera informacje o:

- 1) rodzaju powództwa;
- 2) okolicznościach uzasadniających wytoczenie powództwa ze wskazaniem w szczególności:
  - a) opisu naruszenia,
  - b) okresu trwania naruszenia lub posiadanych informacji o okresie trwania naruszenia,
  - c) społecznych, ekonomicznych lub prawnych skutków naruszenia lub posiadanych informacji o takich skutkach,
  - d) przepisach, które zostały naruszone przez zachowaniem przedsiębiorcę;
- 3) żądaniach pozwu;
- 4) przedsiębiorcy, przeciwko któremu pozew ma być skierowany.

3. W przypadku gdy zawiadomienie nie zawiera wszystkich informacji, o których mowa w ust. 2, Prezes Urzędu wzywa podmiot upoważniony do ich uzupełnienia w terminie nie dłuższym niż 14 dni. Nieuzupełnienie zawiadomienia w wyznaczonym przez Prezesa Urzędu terminie skutkuje nieprzedstawieniem podmiotowi upoważnionemu opinii, o której mowa w ust. 4.

4. Prezes Urzędu w związku z zawiadomieniem, o którym mowa w ust. 1, przedstawia podmiotowi upoważnionemu opinię o zasadności wytoczenia powództwa wraz z informacją czy w związku ze wskazanym w zawiadomieniu tym samym naruszeniem przez tego samego przedsiębiorcę toczy się postępowanie przed Prezesem Urzędu.

5. Opinię, o której mowa w ust. 4, Prezes Urzędu przekazuje podmiotowi upoważnionemu w terminie 30 dni od dnia złożenia zawiadomienia. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, termin ten może ulec wydłużeniu do 3 miesięcy od dnia złożenia zawiadomienia.

6. Opinii, o której mowa w ust. 4, nie sporządza się w przypadku wszczęcia wobec podmiotu upoważnionego przez Prezesa Urzędu postępowania na podstawie art. 46n ust. 1 albo art. 46o ust. 1.

7. Przepisy ust. 1–5 stosuje się do podmiotu upoważnionego wpisanego do prowadzonego przez Komisję Europejską wykazu podmiotów upoważnionych wyznaczonych do prowadzenia grupowych postępowań transgranicznych w państwach

członkowskich Unii Europejskiej innych niż Rzeczypospolita Polska, w przypadku zamiaru wytoczenia przez ten podmiot przed sądem Rzeczypospolitej Polskiej powództwa w ramach postępowania grupowego w przypadku, o których mowa w art. 1b ust. 1–3 lub ust. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym.

Art. 46e. 1. Podmiot upoważniony wpisany do Rejestru sporządza i przekazuje Prezesowi Urzędu sprawozdanie ze swojej działalności w zakresie powództw wytoczonych w ramach grupowych postępowań krajowych i grupowych postępowań transgranicznych.

2. Sprawozdanie sporządza się za każdy rok kalendarzowy i przekazuje Prezesowi Urzędu w terminie do dnia 30 kwietnia roku następnego, po roku którego sprawozdanie dotyczy.

3. Sprawozdanie zawiera informacje:

- 1) o liczbie wniosków o wytoczenie powództw w ramach grupowego postępowania krajowego oraz o liczbie wniosków o wytoczenie powództw w ramach grupowego postępowania transgranicznego, które wpłynęły do podmiotu upoważnionego, ze wskazaniem naruszeń, których dotyczą;
- 2) liczbie powództw wytoczonych w ramach grupowych postępowań krajowych i grupowych postępowań transgranicznych na podstawie wniosków, o których mowa w pkt 1 oraz sposobach ich zakończenia;
- 3) o rodzaju naruszeń i podmiotach (przedsiębiorcach), wobec których zostały wytoczone powództwa w ramach grupowych postępowań krajowych i grupowych postępowań transgranicznych;
- 4) o liczbie wniosków, którym nie nadano biegu, wraz ze wskazaniem przesłanek, na podstawie których nastąpiła odmowa wytoczenia powództwa;
- 5) ocenę skuteczności grupowych postępowań krajowych i grupowych postępowań transgranicznych wytoczonych przez podmiot upoważniony, ze wskazaniem przewidywanych sposobów jej poprawy;
- 6) informacje o liczbie, przedmiocie i rozstrzygnięciu skarg i wniosków, które wpłynęły do podmiotu upoważnionego w związku z wytoczonymi powództwami.

4. Jeżeli podmiot upoważniony nie przekazał sprawozdania, o którym mowa w ust. 2 lub przekazane sprawozdanie nie zawiera informacji, o których mowa w ust. 3, Prezes

Urzędu wzywa podmiot upoważniony do przekazania lub uzupełnienia sprawozdania wraz z pouczeniem, że nieprzekazanie lub nieuzupełnienie sprawozdania w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania spowoduje wszczęcie przez Prezesa Urzędu postępowania, o którym mowa w art. 46n.

Art. 46f. 1. Zadania podmiotu upoważnionego wpisanego do Rejestru, mogą być finansowane w szczególności ze środków stanowiących:

- 1) opłaty pobierane od konsumentów, według zasad określonych w regulaminie, o którym mowa w 46c ust. 1 pkt 1;
- 2) wpłaty od przedsiębiorców, jeżeli jest spełniony warunek, o którym mowa w art. 46h pkt 5.

2. Finansowanie zadań podmiotu odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2023 r. poz. 571).

Art. 46g. 1. Rejestr podmiotów upoważnionych prowadzi Prezes Urzędu.

2. Rejestr jest jawny i zawiera:

- 1) nazwę podmiotu upoważnionego, jego cele statutowe, siedzibę oraz adres strony internetowej;
- 2) informację o sektorach objętych zakresem działania podmiotu upoważnionego, zgodnie z Załącznikiem I dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającą dyrektywę 2009/22/WE.

Art. 46h. O wpis do Rejestru może ubiegać się podmiot, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) jest osobą prawną;
- 2) jego celem statutowym jest zapewnienie ochrony interesów konsumentów;
- 3) prowadzi niezarobkową działalność na rzecz ochrony interesów konsumentów od co najmniej 12 miesięcy przed złożeniem wniosku o wpis do Rejestru;
- 4) nie jest objęty postępowaniem upadłościowym ani nie został uznany za niewypłacalny w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 1520 oraz z 2023 r. poz. 825);
- 5) jest niezależny i nie podlega wpływom podmiotów, w szczególności przedsiębiorców, które mogłyby odnieść korzyść gospodarczą z wytoczenia

grupowego postępowania krajowego lub grupowego postępowania transgranicznego, również w przypadku finansowania przez inne podmioty, i w tym celu posiada ustalone procedury odnoszące się do konfliktów interesów tego podmiotu, podmiotów go finansujących oraz konsumentów;

- 6) udostępnia publicznie, stosując prosty i zrozumiały język, za pośrednictwem wszelkich stosownych środków, a w szczególności na swojej stronie internetowej, informacje, które wskazują, że spełnia on warunki, o których mowa w pkt 1–5 oraz informacje o źródłach swojego finansowania, o strukturze organizacyjnej, zarządczej i członkostwa, o swoim celu statutowym, a także o swojej działalności.

Art. 46i. 1. Wpis do Rejestru następuje na wniosek podmiotu zawierający:

- 1) nazwę podmiotu, jej siedzibę oraz adres strony internetowej;
- 2) dokumenty potwierdzające spełnianie warunku, o którym mowa w 46h pkt 1;
- 3) dokumenty dotyczące struktury, źródeł i sposobów finansowania oraz zasad wynagradzania osób, które działają na rzecz ochrony konsumentów w ramach grupowych postępowań krajowych oraz grupowych postępowań transgranicznych oraz o podmiotach, z którymi wiąże ich podległość służbowa albo inny stosunek prawny;
- 4) wewnętrzne regulacje, które są stosowane przez podmiot w ramach prowadzonych grupowych postępowań krajowych oraz grupowych postępowań transgranicznych, w tym dotyczące przesłanek, na podstawie których podmiot może odmówić wytoczenia powództwa;
- 5) informację, czy podmiot ten pobiera opłaty od konsumentów zainteresowanych przystąpieniem do grupy, na rzecz której wytoczone jest powództwo w ramach grupowego postępowania krajowego lub grupowego postępowania transgranicznego, ze wskazaniem rodzaju tych opłat i ich wysokości;
- 6) informację o rodzajach naruszeń i sektorach objętych zakresem działania podmiotu upoważnionego, zgodnie z Załącznikiem I dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającej dyrektywę 2009/22/WE. 2. Do wniosku o wpis do Rejestru podmiot dołącza:
  - 1) statut;
  - 2) dokumenty potwierdzające spełnianie warunku, o którym mowa w 46h pkt 5;

- 3) oświadczenie, że nie toczy się wobec niego postępowanie upadłościowe, oraz że nie jest on niewypłacalny w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe;
- 4) dokument opisujący standardy (zasady) reprezentowania konsumentów w postępowaniu grupowym i wewnętrzny system kontroli ich przestrzegania, o których mowa w art. 46c ust. 1 pkt 3.

Art. 46j. Wniosek o wpis do Rejestru składa się na piśmie w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

Art. 46k. 1. Jeżeli z danych zawartych we wniosku o wpis do Rejestru wynika, że wnioskodawca nie spełnia warunków, o których mowa w art. 46h, Prezes Urzędu wydaje decyzję o odmowie dokonania wpisu do Rejestru, w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące.

2. Jeżeli wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w art. 46i, Prezes Urzędu wzywa wnioskodawcę do ich uzupełnienia wraz z pouczeniem, że ich nieuzupełnienie w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Art. 46l. 1. Podmiot upoważniony wpisany do Rejestru jest obowiązany informować Prezesa Urzędu o zmianach danych będących podstawą wpisu do Rejestru, nie później niż w terminie 14 dni od dnia wystąpienia zmian.

2. Prezes Urzędu niezwłocznie dokonuje zmian danych objętych Rejestrem, nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1.

3. Jeżeli z informacji, o których mowa w ust. 1, wynika, że podmiot upoważniony nie spełnia warunków, o których mowa w art. 46h, stosuje się przepis art. 46o.

Art. 46m. Prezes Urzędu wykreśla podmiot upoważniony z Rejestru:

- 1) z urzędu – w przypadkach, o których mowa w art. 46n i art. 46o;
- 2) na wniosek podmiotu upoważnionego.

Art. 46n. 1. W przypadku, gdy podmiot upoważniony wpisany do Rejestru nie wykonuje obowiązków określonych w art. 46c, art. 46e ust. 2 i 3 lub art. 46l ust. 1, Prezes Urzędu wszczyna postępowanie w sprawie wykreślenia podmiotu upoważnionego z Rejestru i wzywa ten podmiot do wykonania tych obowiązków lub złożenia wyjaśnień w wyznaczonym terminie, nie dłuższym niż 30 dni.

2. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu wydaje decyzję o wykreślenia podmiotu upoważnionego z Rejestru.

Art. 46o. 1. W przypadku, gdy podmiot upoważniony wpisany do Rejestru przestał spełniać warunki określone w art. 46h, Prezes Urzędu wszczyna postępowanie w sprawie wykreślenia podmiotu upoważnionego z Rejestru i wzywa ten podmiot do dostosowania działalności do tych warunków lub złożenia wyjaśnień w wyznaczonym terminie.

2. Jeżeli podmiot upoważniony mimo wezwania, o którym mowa w ust.1 nie spełnia warunków, o których mowa w art. 46h, Prezes Urzędu wydaje decyzję o wykreśleniu podmiotu uprawnionego z Rejestru.

Art. 46p. 1. Postępowanie w sprawie wykreślenia podmiotu upoważnionego z Rejestru powinno być zakończone w terminie 4 miesięcy od dnia jego wszczęcia. Przepisy art. 35-38 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

2. Decyzji o wykreśleniu podmiotu upoważnionego z Rejestru może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 46r. Od decyzji, o których mowa w art. 46k ust. 1, art. 46n ust. 2 i w art. 46o ust. 2, odpowiednio wnioskodawcy lub podmiotowi upoważnionemu służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Art. 46s. 1. Prezes Urzędu co najmniej raz na pięć lat weryfikuje:

- 1) spełnianie przez podmioty upoważnione wpisane do Rejestru warunków uprawniających do wytaczania powództw w ramach grupowych postępowań krajowych i grupowych postępowań transgranicznych;
- 2) prawidłowość wykonywania działalności przez podmioty upoważnione wpisane do Rejestru, w szczególności przez analizę sprawozdań z ich działalności.

2. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności w razie:

- 1) zgłoszenia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub Komisję Europejską, że podmiot upoważniony wpisany do Rejestru wyznaczony do prowadzenia grupowego postępowania transgranicznego nie spełnia warunków określonych w art. 46h,
- 2) przekazania przez sąd odpisu postanowienia o odrzuceniu pozwu na podstawie art. 10aa ust. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym pozwu złożonego przez podmiot upoważniony wpisany do Rejestru – Prezes Urzędu dokonuje weryfikacji bez zbędnej zwłoki.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, stosuje się przepis art. 46o.

Art. 46t. 1. Prezes Urzędu przekazuje Komisji Europejskiej wykaz podmiotów upoważnionych, wyznaczonych do prowadzenia grupowych postępowań transgranicznych zawierający dane objęte Rejestrem, o których mowa w art. 46g ust. 2, oraz informacje o każdej zmianie tych danych, w celu umieszczenia ich w wykazie podmiotów upoważnionych do prowadzenia grupowych postępowań transgranicznych w państwach będących członkami Unii Europejskiej, prowadzonym przez Komisję Europejską.

2. Prezes Urzędu, corocznie przekazuje Komisji Europejskiej informacje na temat:
1) liczby i rodzaju grupowych postępowań (krajowych i transgranicznych);
2) rodzaju naruszeń będących przedmiotem tych postępowań; 3) sposobu zakończenia tych postępowań.

3. Na wniosek Prezesa Urzędu sąd lub właściwe organy przekazują niezbędne informacje w zakresie objętym tym przepisem.

4. Prezes Urzędu przekazuje Komisji Europejskiej informacje o niespełnieniu przez podmiot upoważniony wpisany do wykazu podmiotów upoważnionych prowadzonego przez Komisję Europejską na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającą dyrektywę 2009/22/WE przesłanek, na podstawie których został wpisany do tego wykazu. Informacje te Prezes Urzędu przekazuje niezwłocznie po ich powzięciu.

5. Prezes Urzędu przekazuje niezwłocznie Komisji Europejskiej informacje o odrzuceniu pozwu przez sąd na podstawie art. 10aa ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym pozwu podmiotu upoważnionego wpisanego do wykazu podmiotów upoważnionych prowadzonego przez Komisję Europejską na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającą dyrektywę 2009/22/WE.

6. Informacje, o których mowa w ust. 1–5, Prezes Urzędu przekazuje Komisji Europejskiej za pośrednictwem punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 32a ust. 1.

Art. 46u. Prezes Urzędu umieszcza na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów adres strony internetowej Komisji Europejskiej, na której

publikowany jest wykaz podmiotów upoważnionych do prowadzenia grupowych postępowań transgranicznych wyznaczonych przez państwa członkowskie Unii Europejskiej.”;

6) w art. 99b dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Nie wydaje się postanowienia, o którym mowa w ust. 2, w zakresie stosowanych przez przedsiębiorcę we wzorcach umów zawieranych z konsumentami postanowień umownych po prawomocnym rozstrzygnięciu sądu w postępowaniu grupowym wytoczonym przez podmiot upoważniony w sprawie o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów, o którym mowa w art. 1b ust. 1 albo ust. 3 albo ust. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym przeciwko temu samemu przedsiębiorcy w związku ze stosowaniem przez niego we wzorcach umów zawieranych z konsumentami tego samego postanowienia umownego.”;

7) w art. 101 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Nie wydaje się postanowienia, o którym mowa w ust. 2, w zakresie tożsamym z zarzutami rozstrzygniętymi prawomocnie przez sąd w postępowaniu grupowym wytoczonym przeciwko temu samemu przedsiębiorcy przez podmiot upoważniony w sprawie o zaniechanie stosowania praktyk naruszających ogólne interesy konsumentów, o którym mowa w art. 1b ust. 1 albo ust. 3 albo ust. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym.”.

Art. 4. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z urzędu wpisuje Rzecznika Finansowego do rejestru podmiotów upoważnionych, o którym mowa w art. 46g ustawy zmienianej w art. 3 niniejszej ustawy. Informację o wpisie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przesyła niezwłocznie Rzecznikowi Finansowemu.

Art. 5. Po raz pierwszy wykaz, o którym mowa w art. 46t ust. 1, ustawy zmienianej w art. 3 niniejszej ustawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazuje Komisji Europejskiej do dnia 26 grudnia 2023 r.

Art. 6. Po raz pierwszy informacje, o których mowa w art. 46t ust. 2 ustawy zmienianej w art. 3 niniejszej ustawy, Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów przekazuje Komisji Europejskiej do dnia 26 czerwca 2027 r.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Łukasz Wroński

Dyrektor Departamentu Ochrony Zbiorowych Interesów Konsumentów w

Urzędzie Ochrony Konkurencji i Konsumentów

/podpisano elektronicznie/